

Resmi Adı:	Güney Afrika Cumhuriyeti
Yönetim Biçimi:	Parlamentar Demokrasi
Resmi Dili:	İngilizce, Afrikaans, Zulu ve Xhosa başta olmak üzere 11 dil
Devlet Başkanı:	Jacob Zuma
Başkent:	Pretoria (İdari), Cape Town (Yasama), Bloemfontein (Yargı)
Önemli Kentler:	Johannesburg, Durban, Port Elizabeth
Nüfusu:	51.197.000
Para Birimi:	Rand (ZAR) (1 USD = 10,16 ZAR)
İklim:	Yaz (Ekim-Mart) 15°C - 35°C, Kış (Nisan-Eylül) 0°C - 20°C
Saat Dilimi:	Türkiye ile aynı
Komşuları:	Namibya, Botswana, Zimbabwe, Mozambik, Svaziland, Lesotho

GENEL BİLGİLER

Coğrafya: 1,2 milyon km²'lik alanıyla Türkiye'nin 1,5 katı büyüklüğe sahip olan Güney Afrika, batı, güney ve doğudan okyanusla çevrilidir. Batı kıyılarındaki nispeten soğuk sular daha fazla oksijen, nitrat ve fosfat ihtiva ettiği için ülkenin batı kıyıları balıkçılık sektörünün de merkezi konumundadır. Güney Afrika arazisi platolar, geniş tropik çayırlar, yer yer çöller ve dağlarla kaplıdır.

İklimsel özellikleri bölgelere göre değişiklik göstermekte olup güneybatı kıyıları hariç kurak ve yaz yağmurlarının görüldüğü bir iklim hakimdir. Dünya ortalamasının 860 mm olduğu göz önüne alındığında, yıllık ortalama 450 mm yağış alan Güney Afrika'nın kurak bir ülke olduğu söylenebilir. Ülke topraklarının %65'i yılda 500 mm.nin altında yağış almakta, nispeten kurak bölgeleri oluşturan %21'lik bölüm ise yıllık 200 mm.nin altında yağış almaktadır.

Nüfus: Güney Afrika'nın 2012 yılı sonu itibariyle tahmini nüfusu yaklaşık 51,2 milyondur. Toplam nüfusun %79'unu oluşturan siyah Afrikalılar en kalabalık grubu teşkil etmektedir. Güney Afrika nüfusunun %79'u siyah, %9,6'sı beyaz, %8,9'u melez ve %2,5'lik kısmı da Asyalıdır. Güney Afrika nüfusu azalma eğiliminde olup nüfus artış oranı 2013 yılı için tahmini % -0,45 olarak gerçekleşecektir.

Hristiyanlık yanında geleneksel Afrika dinleri, Hinduizm, İslam, Musevilik gibi diğer dinler de mevcuttur.

Tarih: Binlerce yıldır çeşitli Afrika halklarının yaşadığı Güney Afrika topraklarının Batı dünyası tarafından ilk keşfi 1488 yılında Portekizliler tarafından gerçekleştirilmiştir. Bundan 150 yıl sonra ise Hollandalı, Alman ve Fransızlar bu bölgede yerleşik hayata geçmişlerdir. 1800'lerin sonunda İngilizler Ümit Burnu üzerinde hakimiyet sahibi olmuş ve özellikle 1870 yılında elmas ve altın madenlerinin keşfinden sonra akın akın bölgeye yerleşmeye ve yatırım yapmaya başlamışlardır. Yerli halklarla İngilizler arasında yaşanan şiddetli savaşlardan sonra 1910 yılında İngiltere'ye bağlı ve egemenliğin beyazların elinde olduğu Güney Afrika Birliği ortaya çıkmış ve siyahların haklarını kısıtlayıcı yasalarla ülkeyi idare etmeye başlamıştır. 1948 yılından itibaren ise Birlik Yönetimi *Apartheid (Ayrılık)* yasalarını yürürlüğe sokarak siyah çoğunluk üzerindeki baskısını daha da arttırmıştır. 1961 yılında Cumhuriyet ilan edilmesini ve ülkenin Commonwealth Uluslar Topluluğu'ndan ayrılmasını takip eden yıllarda yeraltı örgütlenmeleri ve başkaldırılarla seslerini duyurmaya çalışan siyah çoğunluğun çağrılarını uluslararası camiadan gelen destek güçlenmiştir. Uluslararası kuruluşlar ülkeye uzun süren bir ambargo uygulamış ve 1991 yılında son apartheid yasası da kaldırılmıştır.

Siyaset: Güney Afrika iki meclisli parlamentoya sahip bir anayasal demokrasidir. Yargı tamamen bağımsızdır. Yüzyıllar boyu beyazlar tarafından yönetilen ülkede 1994 yılında ilk defa bütün ırkların katılımıyla demokratik bir seçim gerçekleştirilmiştir. ANC (African National Congress) Partisini ve parti lideri Nelson Mandela'yı %62,6 oyla iktidara getiren bu seçimlerin sonucunda Güney Afrika'da köklü değişim rüzgarları esmeye başlamıştır. Parti'nin başına 1997 Aralık ayında Thabo Mbeki geçmiştir. 1999 seçimlerinde de %66,4 oy oranını yakalayan ANC, Zulu kökenli IFP (Inkatha Freedom Party) ile ortak hükümet kurmuştur. 1994 seçimlerinde 9 eyaletten 7'sinin, 1999 seçimlerinde 8'inin yerel yönetimlerini elinde tutan Parti, Nisan 2004 seçimlerinde siyasi gücünü iyice pekiştirerek oylarını %69,7'ye çıkarmış ve son olarak 22 Nisan 2009 tarihinde yapılan seçimler sonucunda **ANC'nin Başkanı Jacob Zuma Devlet Başkanı** olarak seçilmiştir.

ANC iktidarının ilk 5 yılı demokratik prensiplerin oturtulması için uğraş vermekle geçmiştir. İkinci dönemde ise ANC Hükümeti'nin önceliklerini büyüme, ekonomik ve siyasi gelişim, siyahların ekonomik olarak güçlenmesi, sosyal dengesizliklerin azaltılması, yeni iş olanakları yaratılması oluşturmaktadır. Tüm bunlar gerçekleştirilirken sıkı mali ve parasal politikalar izlenmeye devam edilmesi de Hükümet'in temel amaçları arasındadır.

Bu dönüşüm sürecinde çeşitli sosyal göstergelerde çok düşük performans kaydedilmektedir. Özellikle %25'lik işsizlik oranı, Apartheid döneminden kalan gelir dağılımındaki eşitsizlik; nüfusun büyük bölümünün temel ihtiyaçlarını

karşılayamaması, suç oranının yüksekliği, yolsuzluk, HIV/AIDS yaygınlığı gibi mücadele gerektiren ciddi boyutta sorunlar mevcuttur.

Güney Afrika Cumhuriyeti'nde son yerel seçimler 18 Mayıs 2011 tarihinde gerçekleştirilmiş olup seçim sonuçlarına göre iktidardaki Afrika Ulusal Kongresi (ANC)'nin oy oranı % 62,1 ve ana muhalefet partisi Demokratik İttifak (DA) partisinin oy oranı ise % 23,7 olarak gerçekleşmiştir.

GENEL EKONOMİK DURUM

Afrika kıtasının en büyük ekonomisi ve Sahraaltı Afrika'nın ekonomik lideri konumunda olan Güney Afrika; çok zengin hammadde kaynakları, güçlü tekstil, turizm, otomotiv, tarım sektörlerine ve oturmuş altyapıya sahiptir.

Afrika kıtasının yüzölçümünün sadece %3'ünü kaplamasına rağmen ülke Afrika kıtasının toplam sınai üretiminin %40'unu, kıtanın toplam GSYİH'sinin %20'sini, toplam elektrik üretiminin %50'sini ve maden üretiminin ise %45'ini gerçekleştirmektedir. Modern bir bankacılık ve finans sektörüne sahip olan ülkede dünyadaki en önemli yirmi borsadan biri olan Johannesburg Borsası yer almaktadır.

Yönetimde 1994 yılından sonra başlayan önemli değişimler çerçevesinde Güney Afrika'da 9 bölgesel hükümet oluşturulmuş olup Güney Afrika ekonomisinin en önemli eyaleti ve endüstri, ticaret ve madencilik merkezi olan 12,3 milyon nüfuslu Gauteng'in toplam GSYİH içindeki payı %33'ü bulmaktadır. İkinci önemli ekonomi bölgesi olan 10,3 milyon nüfuslu Kwazulu-Natal, Durban şehri limanı odaklı yapısı ile turizm, tarım ve ağır sanayiye dayalı bir ekonomiye sahiptir. Üçüncü Western Cape bölgesinin nüfusu 6 milyon iken daha sınırlı endüstri ve maden kaynağına sahip olmakla birlikte diğer eyaletlere göre daha tutarlı ekonomik performans sergilemektedir. Bu bölgede şarap endüstrisi başta olmak üzere tarım ve turizm sektörleri ön plandadır.

TEMEL MAKROEKONOMİK GÖSTERGELER

GÖSTERGELER	2007	2008	2009	2010	2011	2012
GSYİH (milyar \$)	480,4	508,9	505,5	528,0	557,9	582,4
GSYİH (büyüme, %)	5.5	3.6	-1.5	3,1	3.5	2,5
Kişi Başı GSYİH (\$)	9.941	10.432	10.200	10.600	11.000	11.400
Enflasyon (TÜFE, yıl sonu, %)	9	10,1	6,3	3,5	6,1	5,6
İhracat (milyon \$)	64.027	73.965	53.864	71.484	92.976	86.712
İthalat (milyon \$)	79.872	87.593	63.766	80.139	99.726	101.611
Döviz Kuru (yıl sonu, R:\$)	6,75	9,43	7,40	6,63	8,11	8,47
Cari denge (milyar \$)	-19,9	-19,6	-11,5	-10,2	-13,6	-24,1
Dış borçlar (milyar \$)	43,38	45,84	41,02	46,06	47,49	47,56

Kaynak: OECD, Economist Intelligence Unit&CIA

Zengin maden kaynakları ve tarıma elverişli topraklarıyla, geleneksel olarak madencilik ve tarım sektörünün hakim olduğu Güney Afrika ekonomisinin son kırk yılda önemli bir değişime uğradığı ve ikincil sektörlerin ekonomide daha ağırlıklı olmaya başladığı görülmektedir. Bu çerçevede, 2012 yılında tarımın ülke ekonomisine katkısı %2,4'te kalmıştır. Madencilik sektöründe ise, gözlemlenen düşüşün en önemli nedenlerinden birinin yıllar itibariyle altın üretiminin azalması olduğu değerlendirilmektedir. İkincil sektörleri oluşturan imalat sanayi, inşaat ve elektrik, gaz, su sektörleri ekonomide daha önemli hale gelmeye başlamıştır.

1990'lardan itibaren, toptan ve perakende ticaret, ulaştırma ve haberleşme sektörleri ve hizmetler sektörünü kapsayan üçüncül sektörlerde kaydedilen

büyümenin temel nedeninin kamu hizmetleri ve finansal hizmetlerde kaydedilen artış olduğu görülmektedir. 1960'larda devletin ekonomideki ağırlığı %8'ler civarında iken, 1990'larda bu oran %16,2'ye çıkmıştır.

Bugün itibariyle Güney Afrika toplam GSYİH'sinin %65'ini finansal hizmetler, sigortacılık, ulaştırma ve haberleşme sektörlerinin de dahil olduğu üçüncül sektörler oluşturmaktadır.

Ülkeye yüksek miktarlarda ve dalgalı sıcak para giriş çıkışı olmasına rağmen kalıcı yabancı yatırımlar zayıf kalmıştır. Bunda, sosyal çalkantılar ve ekonomik büyümenin yavaşlığı gibi iç etmenler kadar küresel ekonomideki durgunluk ve Afrika kıtasının genel durumu da etkili olmuştur. Bütün bunlar ülkenin ciddi bir atılım yapmasını engellemiş, büyüme hızına sekte vurmuştur. Önümüzdeki dönemlerde Güney Afrika ekonomisinin büyümesinde özelleştirme ve yabancı doğrudan yatırımlar belirleyici olacaktır, zira ülkede yerli tasarruflar ulusal gelirin %15-16'sı gibi küçük bir bölümünü teşkil etmektedir.

Ekonomik sorunlarla mücadele yolunda devlet, iş ve işçi yasalarını esnekleştirme, kamu harcamalarını en aza indirmeye, özelleştirmeye hız verme, siyah ve beyaz kesimler arasındaki ekonomik adaletsizliği azaltma gibi adımlar atmaya çalışmaktadır. Bu adımlardan kamu kurumlarının özelleştirilmesi Güney Afrika ekonomisinin geleceğinde önemli yer tutmaktadır. Özelleştirme hareketleri tüm kıtada ilk olarak Güney Afrika'da hayata geçirilmeye başlanmış, 1996 yılında iktidardaki ANC Hükümeti özelleştirme ve liberalleşmeyi ülkenin resmi ve kalıcı politikası olarak belirlemiştir. Ülkede özelleştirme daha ziyade ticarileştirme ve anonim şirketleştirme gibi biçimlerde meydana gelmiş; bunlardan en önemlisi dev boyutlardaki "Demiryolları ve Limanlar İdaresi"nin özelleştirilmesi olmuştur. Ardından aynı yönde atılan bir adım olarak 2005 yılı Temmuz ayında Devlet Başkanı Thabo Mbeki tarafından Güney Afrika Hızlandırılmış ve Paylaşılmış Büyüme Girişimi (Accelerated and Shared Growth Initiative for South Africa - AsgiSA) olarak adlandırılan bir program uygulamaya konulmuştur.

Enflasyon: 2006 yılı sonu itibariyle %3,2 olarak gerçekleştiği tahmin edilen yıllık enflasyon artan gıda fiyatları ve ithal mallardaki fiyat artışlarına paralel olarak 2007 yılında %9'un üzerine çıkmış ve 2008 yılında %10,1, 2009 yılında %6,3, 2010 yılında %3,5, 2011 yılında %6,1 gerçekleşirken, 2012 yılında %5,6 olarak gerçekleşmiştir. Enflasyon oranındaki bu yükselişin sebebi petrol fiyatlarındaki ve tüketici taleplerindeki artıştır.

Büyüme: 2007 yılının son çeyreğinde kaydedilen %5,5'lik büyüme oranı ile birlikte, Güney Afrika'da son 37 çeyrek yıldır pozitif büyüme kaydedilmektedir. Ancak, yaşanan küresel krizin etkisiyle 2008 yılının son çeyreğinde ve 2009 yılında büyüme trendi tersine dönmüş olup, 2009'da ekonominin -%1.5 oranında küçülmüş, 2010 yılında ise %3,1 oranında büyümüştür. Bu oranları 2011 yılında %3,5 ile 2012 yılında %2,5 takip etmiştir.

Cari Açık: Güney Afrika ekonomisinde son yıllarda kaydedilen istikrarlı büyümeye rağmen cari işlemler dengesindeki açığın yıllar itibariyle arttığı görülmektedir. 2005 yılında 9,7 milyar dolar olan cari açık, 2006 yılında 16,1 milyar dolar, 2007 ve 2008 yıllarında yaklaşık 20 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir. 2009 yılında cari açık azalarak 11,5 milyar dolar olurken, 2010'da 10,2 milyar dolar, 2011'de 13,6 milyar dolar, 2012'de de 24,1 milyar dolar olarak gerçekleşmiştir.

Güney Afrika ekonomisi Sahra Altı Afrika'nın en gelişmiş ekonomisi olup, bunun yanı sıra Afrika'nın en çok dış yatırım alan ülkelerinden biridir. Bu yatırımların artmasının nedeni mamul ürünlerin ihraç edilmesidir. Her ne kadar Güney Afrika ekonomik gelişmişliği ve yatırımların arttırılması yönünden dikkat çekse de ekonomik olarak

AIDS hastalığının hızla yayılması ve dış rekabetin artmasıyla birlikte yeni zorluklar yaşama ihtimali yüksektir. Dolayısıyla Güney Afrika yatırımcılarının Çin, Meksika ve Orta Avrupa'ya kaymasını engellemek için yabancı yatırımcıların dikkatini çekecek projeler üretmelidir. Yatırımların yanı sıra ülke ekonomisi yavaş da olsa büyümeye devam etmektedir. Ancak ekonominin büyümesinin devam edebilmesi için hükümet ihracat sektörlerinde yeni geliştirme programları uygulayarak, Güney Afrikalıların satın alma gücünü arttırmalıdır.

BAŞLICA SEKTÖRLER

Metal ve Madenler: Güney Afrika değerli metal ve madenler ile bunların işlenmesinde dünya lideri konumundadır. Dünya mangan cevheri kaynaklarının %80'i, krom kaynaklarının %68'i, platin grubu metallerinin %56'sı ve altın rezervlerinin %35'i Güney Afrika'dadır. Dünyanın en büyük ikinci altın ve en büyük platin ve krom üreticisi olan Güney Afrika'nın altın ihracatının toplam ihracattaki payı 1980'lerdeki %50 seviyelerine göre bugün azalmış olsa da halen önemli pay sahibidir. Güney Afrika maden ocaklarının bugün dünyadaki en ileri derin-madencilik teknolojisine sahip olmasına karşın bu ocaklar giderek daha az verimli çalışmaktadır. 1999 yılında her bir tondaki altın miktarı 4,6 gram iken, 2000 yılında 4,5 gram olarak kaydedilmiştir. Bunun sonucunda bazı büyük maden firmaları kapanmış ve sektör kısmen daralmıştır. Artık ülkenin ihracatında platin grubu metalleri altından fazla yer tutarak birinci durumda bulunmaktadırlar. Elmas alanında ise dünyanın beşinci büyük sanayisine sahip olan Güney Afrika'nın De Beers firması dünyanın en büyük üreticisidir ve Londra'daki merkez ofisi aracılığıyla dünya elmas arzını ve dağıtımını kontrol etmektedir. Anglo Gold, Implats ve Iscor diğer büyük madencilik şirketleridir. 2010 yılında Citibank Güney Afrika'nın maden rezervlerinin yaklaşık 2,5 trilyon Rand değerinde olduğunu belirlemiştir. Dolayısıyla madenler Güney Afrika'da yaşanan fakirlik ve az gelişmişlikle mücadelede önemli bir yer tutmaktadır. 2002 yılında imzalanan The Mineral and Petroleum Resources Development Act madenlerin ve kaynakların ortaya çıkartılması ve işlenmesi önemli yer tutmaktadır. Madenler Güney Afrika'da istihdamın artırılması ve döviz girdisinin sağlanması için önemli bir yer tutmaktadır. 2009 yılında madencilik sektörü Güney Afrika'nın büyümesine %9,5 oranında katkı sağlamış, bunun yanı sıra %30 oranında ticaret girdisi ve %2,9 istihdam sağlamıştır. Bu durum yaklaşık 1 milyon kişiye doğrudan veya dolaylı olarak istihdam sağlamıştır.

İşlenmemiş çelik üretiminde Güney Afrika, Dünya sıralamasında 21. ülke konumundadır. 2010 yılı itibariyle 8,5 milyon ton çelik üretimi yapılmıştır. Bu üretimin 5.3 milyon tonu iç pazarda tüketilmiştir. Yaklaşık olarak 40 milyon metrik ton demir üretilmiş bunun 12 milyon metrik tonu ülke pazarında tüketilmiş 28 milyon metrik tonu ise ihraç edilmiştir. Güney Afrika'da bulunan diğer madenlerin başında alüminyum gelmektedir. Güney Afrika dünyanın 10. büyük alüminyum üreticisi konumundadır. Yıllık yaklaşık olarak 800 bin ton üreten Güney Afrika, yılda 500 bin ton paslanmaz çelik üretmektedir.

Madenlerin bölgesel dağılımına bakıldığında Witwatersrand havzasında Güney Afrika altın üretiminin %98'i gerçekleşmekte olup önemli uranyum, gümüş, pirit ve osmiridyum kaynakları da bulunmaktadır. Bushveld Kompleksi'nde platin grubu metalleri ve krom bulunmaktadır. Transvaal Supergroup'da önemli mangan ve demir cevheri yatakları bulunmaktadır. Mpumalanga, KwaZulu-Natal, Free State ve Limpopo bölgelerine uzanan Karoo Havzasında önemli taşkömürü ve antrasit kömürü kaynakları mevcuttur. Phalaborwa Igneous Kompleksi geniş bakır, fosfat, titanyum, vermikulit, fedispat ve zirkonyum cevheri barındırmaktadır. Kimberlite'de elmas yatakları bulunmaktadır.

Mücevherat: 35 milyon dolarlık mücevherat ihracatı yapılmaktadır. İhracatı yapılan ürünlerin başında, değerli metal mücevherleri, elmas, işlenmemiş altın, gümüş ve platinyum bulunmaktadır. Güney Afrika'da faaliyet gösteren halihazırda 150 altın ve mücevherat şirketi bulunmaktadır.

Bilgi İletişim ve Elektronik: Afrika'da bilişim teknolojileri alanında lider konumda olan Güney Afrika, dünya genelinde bilişim ürün ve hizmetlerinin tüketiminde 20. sırada yer almaktadır. 2008 yılında 8,5 milyar dolar olan bilişim pazarının toplam büyüklüğünün 2013 yılı sonunda 13,5 milyar dolara yükselmesi beklenmektedir. Afrika genelinde en gelişmiş telekomünikasyon ağına sahip olan Güney Afrika telekomünikasyon pazarı tüketici sayısı ve gelir bakımından Afrika'nın en büyük pazarını oluşturmaktadır. Mobil iletişim pazarı MTN, Cell C ve Vodacom'un hakimiyetinde olup Güney Afrika bu alanda dünyanın en hızlı büyüyen dördüncü ülkesidir.

Tarım, Orman ve Balıkçılık: Güney Afrika'da yaklaşık 8,5 milyon insan doğrudan ya da dolaylı olarak tarım sektöründen geçinmektedir. Bu sektörler özellikle kırsal istihdam açısından hayati önem taşımaktadır. Ülke topraklarının %13'ü tarıma elverişlidir. Tarımsal üretimi sınırlayan faktörlerin başında su temini gelmekte olup Güney Afrika su tedarikinin %50'si tarımsal üretim amacıyla kullanılmaktadır.

Ormanlar ülke topraklarının sadece %6'sını kaplamakta ve ülkedeki uzun kıyı şeridine rağmen balıkçılık da ulusal gelire ciddi katkılar sağlamamaktadır. Ancak tarım Güney Afrika ekonomisinde önemli yer tutmaktadır ve altın dışındaki ihraç ürünlerinin %30'u ham ve işlenmiş tarım ürünlerinden oluşmaktadır.

Tarımın GSYİH'deki payı yıllar itibariyle azalmasına rağmen halen bu sektörün Güney Afrika ekonomisinde hayati bir rolü bulunmakta olup tarım sektörünün GSYİH'daki oranı %2,4'tür. Tarımsal ürünlerin ticaretinin ve tarım sanayisinin resmi iş gücüne katkısı %7 seviyesinde olup GSYİH'a katkısı %12 seviyesindedir. Tarım, Güney Afrika ekonomisine 2002 yılında 38 milyar Rand katkı sağlarken bu rakam 2009 yılında 66 milyar Rand'a yükselmiştir.

En çok ihraç edilen tarım ürünlerinin başında mısır gelmektedir. Diğer başlıca tarım ürünleri ise şeker kamışı, buğday, ayçiçeği, şeker, üzüm, elma, armut, şeftali ve kayısıdır. Diğer önemli ihraç ürünleri ise et, avokado, ananas, yer fıstığı, kuruyemiş ve süt ürünleridir. Tarım ürünlerindeki en önemli ithal kalemlerini ise buğday, pirinç ve bitkisel yağlar oluşturmaktadır.

Güney Afrika kıyıları yaklaşık 3200km'dir. Bu durum balıkçılığı Güney Afrika için önemli bir gelir kaynağı haline getirmektedir. Ülkenin yıllık balık üretimi 600.000 tonun üzerinde olup sektör yıllık yaklaşık 8 milyar Rand gelir getirmektedir. Balıkçılık sektörü GSYİH'a yaklaşık %0,5 katkı sağlamaktadır.

Hayvancılık, Güney Afrika tarım ekonomisinde önemli bir yer tutmaktadır. Ülke topraklarının yaklaşık %65'ini kaplayan çayır ve otlaklarda başta koyun, sığır, keçi ve domuz olmak üzere çeşitli hayvanlar beslenmektedir. Yıllık ortalama 14 milyon küçük-büyük baş hayvan ve tavuk eti işlenmektedir. Bu rakamın yaklaşık %75'ini koyun ve keçi, %20'sini sığır ve buzağı ve %5'lik bölümünü de tavuk oluşturmaktadır.

Önemli bir tiftik, yün ve ham deri ihracatçısı olan Güney Afrika'da tüketilen etin %85'i yurt içinden karşılanmakta, %15'i ise, Namibya, Botsvana, Svaziland, Avustralya, Yeni Zelanda ve Avrupa'dan ithal edilmektedir.

Ayrıca Güney Afrika safkan Afrika Karası devekuşlarının anavatanıdır ve dünya devekuşu ürünleri pazarının %85'ini elinde bulundurmaktadır. Bunların yanısıra Güney Afrika şaraplarıyla ünlüdür; dünya şarap üretiminde %3,1'lik payla 9. sıradadır.

Kağıt ve Selüloz: Güney Afrika, Afrika'nın tek kağıt ve selüloz üreticisidir. Gerekli hammadde Kwazulu-Natal ve Mpumalanga bölgelerinden sağlanmaktadır. En büyük üreticiler Mondi ve Sappi'dir. Yılda 720.000 ton kağıt yeniden dönüştürülmektedir. Güney Afrika'nın paketleme sanayii 2000 yılında 1,4 milyar dolar ciro yapmış ve 2,3 milyon ton paketleme malzemesi tüketmiştir. Paketleme malzemelerinin %50'sini yiyecek-içecek sektörü tüketmektedir. En büyük paketleme firmaları Nampak, Kohler ve Konsol'dur; en çok kullanılan paketleme malzemeleri ise kağıt ve plastiktir.

Kimya ve Plastik: Kimya ve Plastik sektöründe yaklaşık 140 bin kişi istihdam edilmekte ve GSYİH'nin %4'ünü oluşturmaktadır. Güney Afrika, Afrika ülkeleri arasında kimyasal ürünler sektöründe lider konumdadır. Güney Afrika'nın kimya sektöründe ihracat yaptığı öncelikli alt sektör ve ülkeler aşağıdaki gibidir:

- Organik olmayan kimyasallar: ABD, Hindistan, Fransa ve Almanya,
- Dökme kimyasallar: Zimbabve, Zambiya, Malawi ve Tanzanya,
- Tüketiciye yönelik kimyasallar: Angola, Mozambik, İngiltere ve Zambiya,
- Plastik Dönüşüm: Zambiya, Zimbabve, Çin ve Mozambik.

35.000 kişi istihdam eden Güney Afrika plastik sanayi kömüre dayalıdır. Üretilen yıllık 1 milyon tondan fazla polimerin %50'si 800 firma tarafından paketleme malzemesine dönüştürülmektedir. Üretilen diğer plastik ürünler ise levha, mobilya, mutfak eşyası, boru ve ayakkabıdır. Plastik sanayinde kullanılan teknoloji Avrupa ve Doğu Asya'dan ithal edilmektedir. İthal edilen başlıca plastik ürünleri olan plastik boru, hortum ve ayakkabı toplam talebin %16'sına tekabül etmektedir. Kişi başına plastik kullanımı 22 kg'dır. Kullanılmış plastiğin %13'ü yeniden dönüştürülmektedir.

Tekstil, Hazır giyim ve Ayakkabı: ABD'nin çıkardığı Afrika Büyüme ve Fırsat Kanunu (AGOA) başta tekstil ve hazır giyim olmak üzere Afrika kökenli hammadde kullanılarak Afrika'da üretilen malların ABD'ye gümrüksüz ve kotasız ihraç edilmesine olanak sağlamaktadır. AGOA ve Güney Afrika'nın Avrupa Birliği ile imzaladığı Serbest Ticaret Anlaşması'nın Güney Afrika'nın tekstil ve hazır giyim ihracatına dolayısıyla da üretime ivme kazandırması beklenmektedir.

Tekstil: Başta elyaf ve iplik (polyester, akrilik ve naylon) olmak üzere, dokuma, örme, baskı ve boyama ve endüstriyel tekstil gibi işlemlerin gerçekleştirildiği sektör, üretim sektörü içinde 6. sırada yer almaktadır. Tekstil, ülke GSMH'sının %1,5'ini oluşturmaktadır. Sektör içinde %49 ile en büyük üretim payı iplik ve dokumacılığındır. Güney Afrika dünyanın 4. büyük yün üreticisidir; yılda 50.000 tonun üzerinde yün üretilirken, iç talep yalnızca 8.000 tondur. Pamuk ihtiyacının %40'unu iç pazardan kalanını ithalattan temin eden ülke, dokuma sektöründe yılda 500 milyon m² kumaş ve 36 milyon m² halı üretmektedir. Tekstilde ithalat ihracattan fazladır ve en çok ithalatın yapıldığı ülkelerin başında Tayvan, Çin, Güney Kore, Hong Kong, Almanya, Hindistan ve İtalya gelmektedir. En çok ihracat yapılan ülkeler Mozambik, İngiltere, ABD, Zimbabve, İtalya, Yeni Zelanda ve Avustralya'dır.

Hazır Giyim: Sentetik ve doğal liflerden çeşitlendirilmiş üretim kapasitesine sahip güçlü şirket ve şirket gruplarını bünyesinde barındıran sektördeki istihdam, toplam istihdamın %1.8'ine tekabül etmektedir. Hazır giyim sanayi Kwazulu-Natal ve Western Cape eyaletlerinde yoğunlaşmıştır. Bu alanda ihracat ithalatla başabaş olup ithalatın yapıldığı başlıca ülkeler Çin, Malawi, Hindistan, Hong Kong, İtalya, ABD ve Almanya'dır. Başlıca ihraç pazarları Mozambik, İngiltere, ABD, Hollanda, Almanya, Zambiya, Angola ve Birleşik Arap Emirlikleri'dir.

Ayakkabı: Sektör bünyesinde deri, plastik, kumaş ve ketenden çok çeşitli ayakkabı üreten güçlü şirket grupları barındırmaktadır. Özellikle Endonezya ve Çin'den gelen ucuz ayakkabılar yerli sanayiye büyük darbe vurmuştur. En çok ithalatın yapıldığı

lkeler Çin, Hong Kong, Endonezya, İtalya, ABD, Tayvan ve Hindistan'dır. En çok ihracat yapılan lkeler İngiltere, Zambia, Zimbabwe, Hollanda, Fransa, Almanya ve Kenya'dır. Avrupa'ya yapılan ihracatın büyük bir kısmını deri ayakkabı oluştururken, Afrika'ya çoğunlukla kumaş ve naylon ayakkabılar ihraç edilmektedir.

Otomotiv: Motor Sanayi Kalkınma Programı (MIDP) mevzuatı sayesinde ekonominin yükselen yıldıı haline gelen otomotiv, Güney Afrika imalat sanayinin %29'unu, ihracatın %10'luk kısmını oluşturmaktadır. lke GSYİH'nın %7.5'nu oluşturmakta ve 36.000 kişiye istihdam sağlamaktadır. 70 ülkeye otomotiv sektöründe ihracat yapan Güney Afrika'nın bu sektördeki başlıca ihracat partnerleri Japonya (%29), Avustralya(%20), İngiltere(%11) ve ABD(%10)'dir. BMW South Africa, Daimler Chrysler, Delta Motor Corporation, Toyota, Ford Motor Company, Nissan, Volkswagen ve Fiat gibi üreticiler pazarda yer almakta ve sağ-elli sürüő platformları, yedek parçalar ve destek sistemleri üretmekte ve ihraç etmektedirler. Ağır araç üreticileri arasında ise Iveco South Africa, MAN Truck & Bus S.A.; Scania South Africa (Pty) Ltd; Erf South Africa ve Tyco Truck gibi firmalar mevcuttur. Bu firmaların Güney Afrika'yı seçmesinde MIDP kadar, Sahra Altı Afrika'da bazı ülkelere ABD'ye vergisiz ihracat imkanı sağlayan Afrika Büyüme ve Fırsat Kanunu'nun (AGOA) da etkisi olmuştur.

Ancak 2009 yılında yaşanan küresel kriz ve 2011 yılının mart ayında Japonya'da gerçekteően 8,9 Őiddetindeki deprem ve tsunami nedeniyle Güney Afrika ihracatında en önemli kalemlerden biri olan otomotiv yedek parça sektörü olumsuz etkilenecek ülkede sanayi üretiminin düşmesine neden olmuştur.

Turizm: Güney Afrika'da turizm sektörü, ülkede 1990'lı yılların başında başlayan değişim süreciyle birlikte kapılarını uluslararası turistlere açmaya başlamıştır. Güney Afrika, uygun iklimi, kumlu doğal plajları, dağları, doğal parkları, vahşi hayvanları ve ülkede yaygın olarak kullanılan İngilizce dilinin avantajı sayesinde turizm bakımından önemli avantajlara sahiptir. Ayrıca 2011 yılı başında Arap lkelerinde yaşanan ayaklanmalar sonucunda görülen turist sayısındaki azalma sonucunda Güney Afrika'yı ziyaret eden turist sayısında bir artış gözlenmiştir.

Afrika kıtasında en çok turist çeken ülke olan Güney Afrika'da turizm sektörü, özellikle sahip olduğu istihdam potansiyeli bakımından, 2014 yılına kadar yıllık ortalama %6 büyüme hedefleyen Güney Afrika Hızlandırılmış ve Paylaşılmış Büyüme Girişimi (AsgiSA) programı uyarınca da en çok önem atfedilen sektörlerden birisidir.

Halen turizm sektörü GSYİH'ye yaklaşık %8 oranında katkıda bulunmakta ve 1 milyon dolayında kişiye doğrudan ve dolaylı istihdam imkanı sağlamaktadır. Hükümetin hedefi ise, 2014 yılına kadar turizm sektörünün GSYİH'ye katkısını %14'e çıkarmaktır.

Alt Yapı: Hükümetin Dünya Kupasına yönelik 17,4 milyar randlık doğrudan yatırımı 2006-2010 yıllarını kapsayan daha büyük bir harcama programının bir parçası olup bu süre zarfında Güney Afrika'nın demiryolu taşımacılığı ile enerji üretimi, iletişim, havayolu ve limanlar gibi altyapı yatırımlarına 400 milyar randın üzerinde yatırım söz konusu olmuştur.

Ülkede ulaşım iş dünyası için oldukça gelişmiş durumdadır. Büyük limanlar, etkin kara ve hava ulaşım ağları bulunmaktadır ve gittikçe gelişmektedir. Fakat bu ağların neredeyse tamamı ana kentler ve önemli Őehirlerde kalitelidir. Diğer bölgelerde bakım ve onarım ihtiyacı söz konusudur. Bu sorun hizmet standartlarında da düşüőe neden olmaktadır.

Deniz Sanayii: Güney Afrika tersanelerinde bot yapımı, gemi yapımı ve tamiri sektörleri öne çıkmaktadır. Güney Afrika, dünyada 2. en büyük katamaran üreticisi konumundadır. 30-40 ft katamaranların %29'unu üretmektedir.

DIŞ TİCARET

	2007	2008	2009	2010	2011	2012
İhracat (milyon \$)	64.027	73.965	53.864	71.484	92.976	86.712
İthalat (milyon \$)	79.872	87.593	63.766	80.139	99.726	101.611
Denge (milyon \$)	-15.845	-13.628	-9.902	-8.655	-6.750	-14.899
Hacim (milyon \$)	143.899	161.558	117.630	151.623	192.702	188.323

Ticaret politikasındaki reformlar Güney Afrika ekonomik reformlarının temel taşlarından biri olup GSYİH içindeki payı %50 civarında seyreden dış ticaretten anlaşılacağı gibi Güney Afrika nispeten açık bir ekonomiye sahiptir.

Ülke ekonomisinde son yıllarda kaydedilen gelişmeler neticesinde imalat sanayi sektörünün GSYİH içindeki payı artmış, imalat sanayi, madencilik ve tarım sektörlerinin toplamının iki katı oranında GSYİH'ye katkı yapar konuma gelmiştir. Bu gelişmelere paralel olarak Güney Afrika ihracatının kompozisyonunda da değişiklikler olmuş ve imalat sanayi ürünlerinin ihracatında artış kaydedilirken, madencilik ürünleri ihracatında düşüş kaydedilmeye başlanmıştır.

Gümrük vergisi oranlarının yüksekliğiyle tanınan Güney Afrika, DTÖ üyeliği uyarınca son dönemlerde bu vergilerde indirim gitmeye başlamış ve ithalat - ihracat işlemleri kolaylaştırılmıştır. Ayrıca ithalat-ihracat lisans politikasını uluslararası normlara uyarlamak için ticari mal sınıflandırılmasında 8 rakamlı harmonize sistem getirilmiştir. Dünya piyasalarında rekabet etmek isteyen Güney Afrika firmaları, kaliteye önem vermeye ve ISO 9000, ISO 9002 gibi sertifikalar almaya başlamışlardır.

Güney Afrika'nın SACU (Güney Afrika Gümrük Birliği) kapsamında Botswana, Lesoto, Namibya, Svaziland ile gümrük birliği bulunmaktadır. 1980 yılında kurulan ve Güney Afrika ile birlikte 14 Afrika ülkesinin üye olduğu SADC-Güney Afrika Kalkınma Topluluğu üyesidir.

Güney Afrika'nın SACU ve SADC gibi bölgesel ekonomik bloklara ek olarak komşuları Zimbabwe, Mozambik ve Malawi ile Tercihli Ticaret Anlaşmaları bulunmaktadır. Ayrıca Avrupa Birliği ile imzaladığı ve 1 Ocak 2000'de yürürlüğe giren "Serbest Ticaret, Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Anlaşması" ticaretin serbestleştirilmesi yönünde atılan önemli adımlardandır. Brezilya ile de 2008/09 döneminde STA imzalanmıştır.

Ayrıca ABD, Kanada, Macaristan, Norveç, İsviçre, Japonya ve Avrupa Birliği Dünya Ticaret Örgütü Anlaşmaları uyarınca Genelleştirilmiş Tercih Sistemi (GSP) kapsamında Güney Afrika'nın ihraç mallarına öncelik statüsü tanımışlardır.

Nitekim, Güney Afrika ihracatının sektörel dağılımı incelendiğinde sanayi ürünlerinin %55'lik payla ilk sırada olduğu, madencilik ürünlerinin %41, tarım ürünlerinin ise %4'lük paya sahip olduğu görülmektedir.

İthalatın sektörel dağılımı incelendiğinde ise sanayi ürünleri %82 ile ilk sırada yer almakta, madencilik ürünleri %15,4, tarım ürünleri ise %1,5 paya sahip bulunmaktadır.

Altın, platin ve kömürden oluşan maden ürünleri ile metaller ve değerli metaller, elmas, ara mallar, otomobil ve otomobil yedek parçaları, demir-çelik ve makineler Güney Afrika'nın önemli ihraç kalemlerini teşkil etmekte, ülkenin ithalatında ise makineler, petrol ürünleri, motorlu kara taşıtları, otomobil yedek parçaları ve elektronik eşyalar başlıca ürünleri oluşturmaktadır.

2012 yılı itibariyle en çok ihracat yapılan ülkeler sıralamasında Çin, ABD, Japonya, Almanya, Hindistan ilk beş sırada yer alırken bu ülkeleri İngiltere, Hollanda, Zambia, Zimbabve ve Mozambik izlemektedir. 2008 yılı verilerine göre %33'lük payı ile ilk sırada yer alan Avrupa ülkelerinin ihracattaki payının azalma eğilimine girmesi ve 2012'de %26'ya gerilemesi dikkat çekicidir.

En fazla ithalat yapılan ülkeler sıralamasında ise Çin, Almanya, Suudi Arabistan, ABD ve Japonya ilk beş sırada yer alırken bu ülkeleri Hindistan, Nijerya, İngiltere, Angola ve Tayland izlemektedir. Bölgelere göre dağılıma bakıldığında, Güney Afrika'nın ithalatının %32'sinin Avrupa ülkelerine, %10'unun Çin'e, %8'inin ABD'ye, %5'inin Suudi Arabistan'a ve diğer bir %5'inin de Japonya'ya gerçekleştiği görülmektedir.

DIŞ TİCARET MEVZUATI

Güney Afrika'da dış ticaret mevzuatının belirlenmesi konusunda International Trade Administration Commission (ITAC), gümrük tarifelerinin belirlenmesi, anti-damping, telafi edici vergiler ve koruma önlemlerinin uygulanması, Ticaret ve Sanayi Bakanlığı tarafından belirlenen ihracatı ve ithalatı koruma önlemlerine tabi ürünler için gerekli izinlerin verilmesi konularında yetkilendirilmiştir ancak üreticiler, ihracatçılar ve ithalatçılar ITAC tarafından belirlenen gümrük tarifelerinin gözden geçirilerek artırılması veya azaltılması talebinde bulunabilmektedirler.

2002 tarihli 'International Trade Administration Act' yasası uyarınca 208 ürünün ithalat ve ihracatı kontrol önlemlerine tabi olup söz konusu ürünler ana hatlarıyla balık ve balıkçılık ürünleri, hidrokarbonlar, petrol ürünleri, lastikler, adi metaller, radyoaktif kimyasal elementler, ateşli silahlar ve mühimmatlar, çeşitli kimyasal maddeler, karboksilik asittir. Bunlara ek olarak her türlü kullanılmış ve ikinci el ürünlerle birlikte, hurda ve döküntülerin Güney Afrika'ya ithalatı da kontrol önlemlerine tabidir.

Güney Afrika'dan ihracatı kontrole tabi olan 171 kadar ürün grubunun içinde ormancılık, madencilik, sınai ürünler, motorlu araçlar, sağlık ve mineral yakıtlar sektörleri yer almaktadır. İhracat için gerekli kontroller ürünün çeşidine göre 'ITAC', Su İşleri ve Ormancılık Bakanlığı, Madenler ve Enerji Bakanlığı, Çevre ve Turizm Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, ve Güney Afrika Polis Teşkilatı tarafından yapılmakta olup nihai ihraç izni ITAC tarafından verilmektedir.

Güney Afrika'ya ithalatta gümrük vergilerinin dışında ithal edilen ürünlerin tamamına yakınında %14 KDV uygulanmakta olup tütün ve tütün mamulleri, petrol ürünleri ve bazı lüks tüketim mallarının ithalatında %5 ila %7 oranında özel tüketim vergisi uygulanmaktadır.

Tarife dışı engeller konusunda, Güney Afrika Ticaret ve Sanayi Bakanlığı, Resmi Gazete'de yayımlamak suretiyle, bazı spesifik ürünler veya ürün gruplarının ülkeye ithalatını, ITAC tarafından düzenlenen izin belgelerinde belirtilen koşullara uygun olarak kontrol edebilmekte ve sınırlandırılmaktadır. Bu çerçevede, ithalatı izne tabi olan ana ürün kategorileri aşağıda yer almaktadır:

- Kullanılmış eşyalar: Kullanılmış eşyaların ithalatı için ITAC tarafından düzenlenecek ithal izin belgesi gerekmekte, bu çerçevede özellikle yerel üreticileri korumak amacıyla bir çok kullanılmış eşyanın ithalatı bir nevi 'de facto' olarak yasaklanmaktadır.
- Her türlü hurda, döküntü, artık ve atıklar.
- Diğer zararlı maddeler.

- Kalite standartlarına tabi ürünler: Söz konusu kısıtlama insan sağlığını korumak ve araçlardaki güvenliği artırmak amacıyla üretim kalitesinin denetlenmesini amaçlamaktadır.

Yukarıda bahsedilen tarife dışı önlemlerin yanı sıra, limanlardaki yoğunluk ve tıkanıklık, fatura fiyatlarının üzerinde tespit edilen gümrük değeri, malların çalınması, ithalat izinleri, anti-damping önlemleri, telif haklarının ihlali ve yetersiz bürokrasi sıklıkla şikayet konusu olan tarife dışı engellerdir.

Güney Afrika, anti-damping soruşturması açan ve uygulayan ülkeler sıralamasında ön sıralarda yer almaktadır. Güney Afrika Hükümeti anti-damping uygulamalarına ilişkin düzenlemeyi 2003 yılında, telafi edici vergilere ilişkin düzenlemeyi ise 2004 yılında yürürlüğe koyarken, 1995-2006 yıllarını kapsayan dönemde toplam 200 anti-damping soruşturması başlatan Güney Afrika, 2007 yılı Ocak-Haziran döneminde üç yeni anti-damping soruşturması başlatmış, yine aynı dönem içerisinde bir adet anti-damping vergisi yürürlüğe konulmuştur.

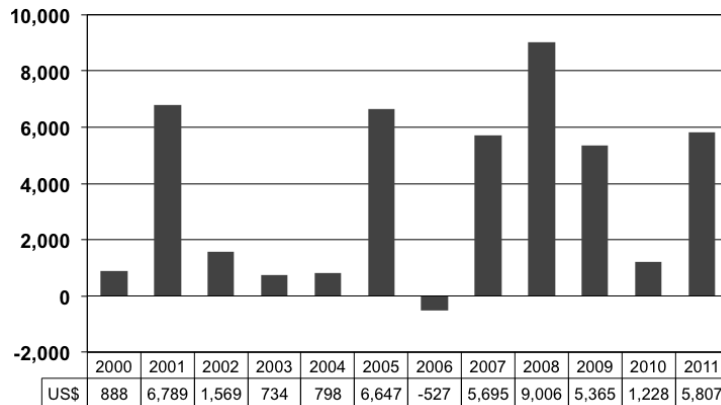
Öte yandan, Güney Afrika, Türkiye'den ithal edilen 6301.40 ve 6301.90 GTİP nolu battaniyelere, 6001.10, 6001.22 ve 6001.92 GTİP nolu örme mensucata, 5801.34 ve 5801.35 GTİP nolu dokunmuş kadife, pelüş ve tırtıl mensucata, 5512.21, 5512.29, 5515.29 ve 5515.91 GTİP nolu sentetik ve suni devamsız liflerden dokunmuş mensucata anti-damping vergisi uygulamaktadır.

DOĞRUDAN YABANCI YATIRIMLAR

Güney Afrika, ekonominin çeşitli sektörlerini yeniden yapılandırmak için 1994 yılından sonra ileriye dönük, kapsamlı bir ekonomik reform ve kalkınma programı başlatmıştır. Yabancı yatırım işlemleri serbestleştirilmiş ve basitleştirilmiş, birkaç istisna hariç ekonominin tüm sektörleri yabancı yatırıma açılmış ve teşvik politikaları geliştirilmiştir. Bunun sonucunda hem portföy hem de doğrudan yatırımlarda önemli artış kaydedilmiştir. Ayrıca uluslararası kredi değerlendirme kuruluşları ülkedeki ekonomik gelişme ve mali istikrar sonucu Güney Afrika'nın kredi notunu yükseltmiştir.

1994 öncesindeki 3 yılda yıllık ortalama 46 milyon dolar yatırım çekebilen ülke, 1994 değişiminin ardından son 10 yıla bakıldığında yıllık ortalama 3,6 milyar dolar seviyelerine ulaşmıştır. Bu gelişme eğilimine yön veren etmenler; Güney Afrika Hükümetinin yabancı yatırımı açık ve etkin bir şekilde davet eden politikaları, iyileştirilen mevzuat ve teşvikler, finans sektörünün ve iletişim altyapısının güçlü olması ve düşük ücretlerdir.

FDI Inflows (mil. US\$)

Kaynak: UNCTAD

Güney Afrika, Afrika kıtasının en fazla doğrudan yabancı yatırım çeken ülkelerinden biri olup 2011 yılında ülkeye 5,8 milyar dolar doğrudan yabancı yatırım girmiştir. Güney Afrika'ya en fazla doğrudan yabancı yatırım yapan ülkelerin başında İngiltere gelirken, İngiltere'yi sırasıyla ABD, Almanya, Hollanda ve İsviçre izlemektedir.

Yurtdışı Yatırımlar:

Güney Afrika kıtanın en fazla yabancı doğrudan yatırım yapan ülkesi konumundadır. Batılı yatırımcıların Afrika kıtasına dair güvenlik ve risk çekincelerini iyi değerlendiren Güney Afrika, kıtadaki diğer ülkelere ESKOM (elektrik üreticisi), Spornet (demiryolları işletmecisi), Portnet (liman işletmecisi), Shoprite Holdings (gıda-perakende), MTN (cep telefonu operatörü) gibi başarılı yatırım örnekleriyle hizmet vermektedir.

Güney Afrika'ya Yatırım Kararını Etkileyebilecek Bazı Etmenler:

- Siyasi istikrar ve reform süreci
- Uluslararası pazarlarla gümrük birliği, serbest ve tercihli ticaret imkanı
- Afrika, Latin Amerika ve Hint Okyanusu pazarlarına hakim stratejik konum
- Zengin hammadde rezervleri
- Ucuz iş gücü
- Yabancı şirketlere döviz kontrol kısıtlamaları uygulanmaması
- Gelişmiş finans, bankacılık ve iletişim altyapısı
- Liman olanakları: Durban Afrika'nın en büyük, dünyanın ise 9. büyük limanıdır.
- Güney Afrika dünyadaki dördüncü en ucuz elektrik tedarikçisidir.

Güney Afrika'nın Dokuz Bölgesinin Sunduğu Yatırım Olanakları:

Gauteng	Madencilik, bilişim teknolojileri, yüksek teknoloji sanayileri, Ar&Ge, oto montaj ve parçaları, gıda işleme, içecek, kimyasallar ve farmasötik ürünler, makineler, turizm
Mpumalanga	Madencilik (kömür), tarımsal ormancılık, ahşap ve mobilya, gıda işleme, bahçecilik, petrokimya, turizm, şeker
Free State	Madencilik (altın), petrokimya, tarım ekipmanları, gıda işleme
Eastern Cape	Tarım ve ormancılık, su ürünleri, çay üretimi, oto montaj ve parçaları, farmasötik ürünler
Kwazulu-Natal	Aluminyum üretimi, oto montaj ve parçaları, petrokimya, mühendislik ve metal işleri, ahşap ve ahşap ürünleri, konfeksiyon ve ayakkabı üretimi, gıda işleme, tekstil ve kağıt ürünleri, şeker, turizm
Northern Cape	Gıda işleme, turizm
Western Cape	Balıkçılık, gıda işleme, biyoteknoloji, petrokimya ürünleri, bilişim teknolojileri, tekstil, basım ve yayıncılık, turizm, perakende ticaret, otel ve restoranlar, meyve ve şarap, gemi onarım, tekne yapımı
North-West	Madencilik, deri tabaklama, et ürünleri, turizm
Limpopo	Turizm, granit madenciliği, otelcilik, meyve ve sebze işleme

GÜNEY AFRIKA'DA ŞİRKET KURMA

Ticari bir iş, birey, ortaklık (limited ortaklık dahil), tröst ortaklığı, anonim şirket, Güney Afrika şirketleri veya yabancı şirketlerin şubeleri tarafından yürütülebilir.

- Güney Afrika'da faaliyet gösteren veya orada gayrimenkule sahip olan yabancı bir şirketin şubesi, 'yabancı bir şirket' olarak değerlendirilmektedir ve bu şekilde kaydolmak zorundadır.
- Şubelerin yasal mükellefiyeti Güney Afrika'daki kazançlarıyla sınırlı değildir.
- Bir şube, noter tasdikli ve yeminli tercümesiyle birlikte şirket ana sözleşmesinin bir kopyasını (veya ana şirketin yasallığını kanıtlayan başka evrakları) Ticaret ve Sanayi Bakanlığı (TISA) bünyesindeki Kurumlar Kayıt Şubesi'ne (Registrar of Companies) sunmalıdır. Güney Afrikalı bir müdürün olması zorunlu olmamakla birlikte, Güney Afrikalı bir yönetici görevlendirilmelidir.
- Şubelerin iki temel zorunluluğu; aylık muhasebe denetimi ve mali bildirimler Kurumlar Kayıt Şubesi'ne yapılmalıdır. Şirketin tümü için mali bildirimde bulunma zorunluluğu vardır. Bazı özel durumlarda her iki yılda bir yenilenebilen muafiyetlerden yararlanılabilir.
- Anonim bir şirket, Anonim Şirketler Yasası'na göre düzenlenmektedir. Üyeleri yalnızca bireyleri bünyesinde bulundurabildiklerinden, yabancı yatırımcılar için genellikle uygun bir araç değildir.
- Bir Güney Afrika şirketi, kamuya ait (adı 'Limited' ile bitenler) ya da özel (adı 'PTY Limited' ile bitenler) olabilir. Hem özel hem de kamu şirketleri 'Şirketler Yasası' ile düzenlenir. Şirketler için asgari bir sermaye limiti aranmamaktadır.
- Özel bir şirket, Güney Afrika'da iş yapmanın en yaygın aracıdır. Tek bir müdürü ve çalışanı olabilir. Müdürlerin Güney Afrikalı olma zorunluluğu yoktur. Özel şirketlerin en az bir en fazla ise 50 hissedarı olabilir.
- Yabancı bir şirketin yan kuruluşu, bir Güney Afrika firması olarak görülmektedir. Ana şirketin yasal mükellefiyeti, taahüt edilen sermaye payının miktarıyla (tüm kreditoörlere verilen garantilerle birlikte) sınırlıdır. Yabancı bir şirket %100 yabancı sermaye ile kurulabilir. Güney Afrikalı hissedarların olması zorunluluğu yoktur. Asgari sermaye gerekliliği yoktur.

Anonim veya Limited şirket kurmak için başlıca prosedürler:

- Hem Güney Afrikalı hem de yabancı özel veya kamuya ait bir limited şirket veya şube Güney Afrika'da "Şirketler Kanunu"na (Companies Act) göre düzenlenmektedir.
- Bir şirketin kurulması süreci genellikle muhasebe şirketleri tarafından başlatılır ve koordine edilir. Şirketlerin Güney Afrika'da mükim aktif bir muhasebecilerinin olması zorunludur.
- Gerekli tüm tescil formları yaklaşık olarak 100 Rand karşılığında, yasal formlar satan bir kırtasiyeciden alınabilir.
- Bir şirketin tesciline ilişkin yasal ücretler ve diğer profesyonel ücretler münferit başvurunun karmaşıklığına göre değişir. Sıradan başvurular için herhangi bir aksilik olmaması koşuluyla, yasal maliyetler yaklaşık 4.500 Rand'dan başlar.
- Şirket isminin alınması için, 50 Rand tutarındaki tahsilat pulu ile damgalanmış olan ve iki kopya halinde doldurulan bir CM5 başvuru formunun Tescil ofisine sunulması gerekir. Zamandan ve maliyetten tasarruf etmek için, tercih sırasına göre üç veya dört alternatif isim belirtilmesi önerilir. Onayın ardından, isim iki ay içerisinde verilecektir. Bu süre içerisinde şirketin kurulması için gerekli olan belgeler verilmelidir. 20 Rand tutarındaki tahsilat pulu ile damgalanmış olan bir CM6 formunun sunulması ile bu süre bir ay uzatılabilir. Uzatma başvurusu Sicil tarafından ilk iki aylık dönemin sona ermesinden önce alınmalıdır.
- Şirketler Yasasında standart bir muhtıra versiyonu ve kuruluş şartları bulunmaktadır. Bir şirket kendine ait versiyonu sunmayı tercih edebilir. Bununla

birlikte, bu durum onay sürecini yavaşlatabilir, çünkü bu versiyonun Tescil ofisinde yakından incelenmesi gerekecektir.

- Tüm şirketler yıllık mali beyannamelerinin hazırlanması için bağımsız bir denetçiye sahip olmalıdır. Kuruluş zamanında, denetçinin ofisin bir kabulünü imzalaması gerekir.
- Yerel şirketlerin de yıllık muhasebe denetimleri zorunludur ancak yıllık mali bildirimleri Kurumlar Kayıt Şubesi'ne yapma zorunlulukları yoktur.
- Bazı durumlarda, bir Güney Afrika firması olarak kaydolmanın, imaj yükseltmek veya kredi imkanlarından yararlanmak gibi faydaları olabilir. Bu, devlet ihaleleri ve sözleşmeler için de bir avantaj sağlayabilir.
- Tescil başvuruları Pretoria'daki Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'na bağlı Tescil Ofisine elden verilmelidir. Herhangi bir hata yapılmamışsa, başvuru üç ila beş işgünü içerisinde işleme konur.

PAZARA GİRERKEN DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR

- Sahra Altı Afrika'nın en büyük pazarı olan Güney Afrika, Sahra Altı Afrika ülkelerine giriş için en uygun basamaktır.
- Güney Afrika pazarı Avrupalı firmaların yoğun rekabet içinde oldukları gelişmiş ve doygun bir pazardır.
- Acente ve distribütörlük Güney Afrika'ya ihracat yapmak isteyen firmaların kullanabilecekleri yöntemlerden biri iken temsilcilik, acente ve distribütörlük seçiminde firmaların dikkatli davranması, devlete veya devletin finanse ettiği kuruluşlara mal satılması planlanıyorsa yerel ortağın BEE (black economic empowerment) kriterlerine uygun olduğundan emin olunması gerekmektedir.
- Pazarda rekabetin yoğun olması nedeniyle pazara giriş faaliyetlerinin ülkede şube açılarak yakından takip edilmesi faydalı olacaktır.
- Güney Afrika perakende piyasasında büyük holdinglere ait mağaza zincirleri büyük önem taşımaktadır.
- Türk firmaları için özellikle makine ve ekipmanlar, sanayi kimyasalları, tekstil ürünleri, otomotiv ana ve yedek parçaları, traktör, cam ve cam ürünleri, kağıt ve kağıt ürünleri, elektronik eşya, elektrik jeneratörleri, Transformatörler, mobilya, tıbbi malzeme, plastik ürünler, kozmetikler, Tütün, Şekerli ve çikolatalı mamuller, bira, makarna, zeytinyağı, fındık başta olmak üzere gıda ürünleri, petrol yağları, demir ve çelikten inşaat aksamı, pompa, mutfak eşyası, ev tekstili alanlarda Güney Afrika'ya ihracat potansiyeli mevcuttur.
- Gıda işleme, ormancılık, mobilya, biyoyakıt üretimi, otomotiv sanayi ve yedek parça, kimyasallar, plastik ve farmasötik üretimi, tekstil ve hazır giyim, bilişim teknolojileri ve turizm de ülkede yatırım için potansiyel taşıyan sektörlerdir.

TÜRKİYE - GÜNEY AFRIKA CUM. ARASI İKİLİ İLİŞKİLER

Türkiye 1990'ların ikinci yarısından itibaren ortaya koyduğu Afrika'ya Açılım Eylem Planı ile Afrika ülkeleriyle ilişkilerini ve işbirliğini teşvik edecek kapsamlı bir siyasi diyalog geliştirmeyi arzulamaktadır. Bu diyalogun geliştirilmesinde karşılıklı üst düzey ziyaretler gerçekleştirilmesi ve siyasi istişare mekanizmalarının oluşturulması ana unsurlardır.

Ticaret: Türkiye ile Güney Afrika arasındaki dış ticaret hacmi 1991 ila 2000 yılları arasında 200-275 milyon ABD Doları seviyesinde gerçekleşirken, 2002 yılından itibaren bu ülke ile ticaret hacmimiz artarak 2010 yılında 1,25 milyar dolar seviyesine, 2011 yılında ise 2,4 milyar dolar seviyesine ulaşmıştır. 2012 yılında bu rakam 1,7 milyar dolar seviyesine gerilemiştir.

İki ülke arasındaki ekonomik ilişkilerde ticari göstergeler mevcut potansiyeli yansıtmamaktadır. Türk ihracatçılarının genel olarak Güney Afrika'nın yüksek koruma duvarlarından şikayetçi oldukları ve bazı firmaların bu duvarı doğrudan yatırım yaparak aşma yoluna gittikleri gözlemlenmektedir.

Güney Afrika Cumhuriyeti, Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından 2003 yılında uygulamaya konulan Afrika Ülkeleri ile Ekonomik İlişkilerin Geliştirilmesi Stratejisi kapsamında, sahra altı Afrika ülkeleri pazarına giriş için öncelikli ülke olarak belirlenmiştir.

TÜRKİYE- GÜNEY AFRIKA DIŞ TİCARETİ (1000 DOLAR)				
YILLAR	İHRACAT	İTHALAT	DENGE	HACİM
1998	72.912	152.480	-79.568	225.392
1999	58.964	123.626	-64.662	182.590
2000	71.049	171.810	-100.761	242.859
2001	77.871	345.028	- 267.157	422.899
2002	85.453	206.653	-121.499	292.406
2003	121.528	335.713	-214.185	457.241
2004	190.113	1.006.683	-816.570	1.196.796
2005	315.739	1.259.978	-944.239	1.575.717
2006	598.489	1.793.113	-1.194.624	2.391.602
2007	653.785	2.172.298	-1.518.513	2.826.083
2008	1.238.632	1.502.492	-263.860	2.741.124
2009	866.721	1.102.513	-235.792	1.969.234
2010	369.269	889.614	-520.345	1.258.883
2011	510.523	1.954.586	-1.446.062	2.465.109
2012	381.826	1.289.821	-907.995	1.671.647

Kaynak:TUIK

Ülkemiz ile Güney Afrika arasındaki dış ticaret dengesinin sürekli olarak ülkemiz aleyhine seyrettiği görülmektedir. Söz konusu açığın en önemli nedeni Güney Afrika'dan yapılan altın ithalatıdır.

Türkiye'nin İhracatında İlk 10 Madde

ÜRÜN ADI	2011 (\$)	2012 (\$)
Kazanlar, makineler, mekanik cihazlar ve aletler	62.714.413	74.895.923
Motorlu kara taşıtları, traktörler, bisikletler, vb.	51.605.216	42.244.058
Mineral yakıtlar, mineral yağlar, ve bunların damıtılmasıyla elde edilen ürünler	38.332.837	33.675.906
Elektrikli Makina Ve Cihazlar	31.861.184	20.540.812
Kauçuk Ve Mamulleri	15.527.828	19.087.150
Halılar ve yer kaplamaları	14.154.663	15.687.410
Plastikler ve mamulleri	14.120.744	15.585.287
Demir Ve Çelik	45.742.396	10.574.279
Örülmemiş giyim eşyası ve aksesuarı	6.925.023	10.138.068
Demir veya çelikten eşya	11.614.017	8.884.768
DİĞER	217.925.044	130.512.411
GENEL TOPLAM	510.523.365	381.826.072

Türkiye'nin İthalatında İlk 10 Madde

ÜRÜN ADI	2011 (\$)	2012 (\$)
Mineral yakıtlar, mineral yağlar ve bunların damıtılmasıyla üretilen ürünler	385.908.045	450.376.524
İnciler, kıymetli taşlar, kıymetli metaller	1.201.258.639	438.451.502
Kazanlar, makineler, mekanik cihazlar ve aletler	131.895.723	107.447.995
Demir Ve Çelik	76.606.818	83.115.993
Metal cevherleri, cüruf ve kül	39.454.705	81.515.648
Motorlu kara taşıtları	9.695.272	34.355.604
Organik Kimyasal Ürünler	29.760.549	23.026.706
Anorganik Kimyasallar, Nadir Elementlerin Bileşikleri	20.462.793	9.431.427
Elektrikli makina ve cihazlar	4.511.966	8.889.960
Gıda Sanayinin kalıntı ve döküntüleri, hayvan yemleri	13.407.302	8.766.011
DİĞER	41.624.129	44.443.230
GENEL TOPLAM	1.954.585.941	1.289.820.600

Yatırımlar: Güney Afrika'da gümrük vergilerinin yüksekliği bazı Türk firmalarını bu ülkede yerleşik faaliyet göstermeye sevk etmiştir. Zorlu Grubu, Pretoria yakınlarında 8000 metrekare alan üzerine kurduğu fabrikada Korteks markasıyla perde üretmektedir. Uludağ Tekstil ve Sesli Battaniye'nin Güney Afrika'da faaliyetleri vardır. Özkar İnşaat ve Sanayi Ticaret yönetim danışmanlığı ve müşavirlik hizmetleri vermektedir. Western Cape Eyaleti'nde Cankurtaran Holding, "Conti" markasıyla elektrikli süpürge, Ahlesa ise battaniye üretmektedirler. Ayrıca tekstil ve madencilik sektörleri başta olmak üzere çeşitli Türk firmaları Güney Afrika pazarında faaliyet göstermektedir. Bu yatırımların toplam değeri 60 milyon dolar civarındadır. Bunun yanı sıra T.C. Pretoria Büyükelçiliği Ticaret Müşavirliği'ne kayıtlı 60 kadar Türk firma bulunmaktadır.

Türkiye'de ise kayıtlı 26 Güney Afrika firması, gayrimenkulden, otomotive, inşaat ve gıda ürünlerine kadar çeşitli sektörlerde faaliyet göstermektedir.

Fırsatlar: Güney Afrika Cumhuriyeti ile Türkiye arasındaki ikili ilişkileri geliştirmeye yönelik çeşitli alanlar mevcuttur. Ülkenin gelişmekte olan dinamikleri çeşitli fırsatlar sunmaktadır. Sektörel olarak örneğin gıda ve lokanta zincirleri Güney Afrika'da gelişmiş bir pazardır ve Türk damak tadının bölgeye ihraç potansiyeli bulunmaktadır. Ayrıca Güney Afrika'da bol miktarda ham deri bulunmaktadır ancak deri tabakhaneleri gelişmiş değildir. Türk firmaları deri tabaklama deneyimleriyle bu potansiyeli değerlendirebilirler.

Bunların yanı sıra, Güney Afrika üretim makina ve ekipmanlar ile kimyasallar (çoklukla mineral yakıtlar ve sanayi kimyasalları) sektörlerinde büyük miktarlarda ithalat yapmaktadır. Ayrıca mücevherat, tekstil, bağcılık, kurutulmuş meyve, devekuşu yetiştiriciliği, turizm, taşıma endüstrisi (motorlu araçlar ve yedek parçaları), metal fabrikasyonu (özellikle alüminyum ve paslanmaz çelik), cam ve cam ürünleri, ecza malzemeleri, elektronik endüstrisi, kağıt ve kağıt ürünleri, baskı, ahşap ve ahşap ürünler, yün işleme, tıbbi malzeme, plastik ürünleri, kozmetikler ve sağlık ürünleri, ev aletleri alanlarında ticaret ve yatırım fırsatlarının olduğuna inanılmaktadır. Ayrıca Güney Afrika'da her yıl Nisan ve Kasım aylarında Johannesburg'da yapılan Rand Easter Show ve Saitex olarak bilinen uluslararası fuarlar işadamları için uygun iş zemini oluşturmaktadır.

Türkiye'de pazar olanakları geniş olan Güney Afrika ürünleri: ilaçlar, gübreler, azot, fosfor, potasyum gibi bitki besin maddelerinden üçünü birden içeren mineral veya kimyasal gübreler, digmonyum fosfat, haşarat öldürücüler, tabaklanmış ham deri ve köseleler, tomruk, odun hamuru, sıvanmamış kağıt ve karton, beyazlatılmamış kraft kağıt ve kartonları, demir veya alaşımsız çelikten yassı hadde ürünleri ve paslanmaz çelikten yassı hadde mamulleridir.

Öneriler: Türk firmalarının Güney Afrika piyasasında kısa dönemli değil en az 10 yıllık bir strateji izlemeleri ve uzun vadeli planlamalarla pazarda sağlam bir yer edinmeleri önerilmektedir. Güney yarımkürenin kalkınmışlığın çeşitli evrelerindeki Avustralya, Okyanusya, Afrika, Mercosur gibi pazarlarına hitap etmek için elverişli bir konumda olan Güney Afrika, hem büyük ölçekli firmalar hem de KOBİ'ler tarafından incelenmesi gereken fırsatlar sunmaktadır.

Güney Afrika'da birçok köklü firmanın uluslararası ticaret deneyimi ve etik kavramı oturmuştur. Ancak ticarete yeni atılan firmalarla zaman zaman sorunlar yaşanabilmektedir. Bu nedenle bir Güney Afrika firması ile ciddi bir ticari ilişkiye girmeden önce bu ülkenin Büyükelçiliği ile temas kurularak ilgili firmanın kayıtlı ve faal olup olmadığının araştırılması tavsiye edilmektedir.

Anlaşmalar: Güney Afrika Cumhuriyeti ile Türkiye arasında yürürlükte olan ve imzalanması beklenen çeşitli anlaşmalar bulunmaktadır. Bunlardan Haziran 2000 tarihinde imzalanan *Yatırımların Karşılıklı Korunması ve Teşviki Anlaşması*'na göre her iki ülke diğer ülke yatırımcılarına yatırım yapmak için uygun koşullar yaratacak, bu koşullar kendi yatırımcıları ya da üçüncü ülke yatırımcılarına sağlanan koşullardan daha az elverişli olmayacaktır. Her bir taraf iç hukukuna uygun olarak yatırım yapan tarafın nitelikli idari ve teknik personel ve bunların ailesinin, ülkesine girişi, ikameti, çalışması ve seyahati ile ilgili taleplerini lehte değerlendirecektir. Yatırımlar ancak kamu yararı için ve o günkü piyasa değeri üzerinden etkin bir tazminat ödemek koşuluyla kamulaştırılabilecek, bu tazminat serbestçe istenilen yere transfer edilebilecektir. Yatırımların savaş, ayaklanma, iç karışıklık gibi olaylar nedeniyle zarar görmesi durumunda, söz konusu zararların karşılanması bakımından ilgili ülke kendi yatırımcısı ya da üçüncü ülke yatırımcılarına gösterdiği muameleden daha elverişli olanı tatbik edecektir. Gelirler, yatırımın satışı veya tasfiyesinden elde edilen meblağlar, tazminatlar, yatırımla ilgili kredilerin ana para ve faiz ödemeleri, çalışanların maaş, ücret ve diğer gelirleri, yatırım uyuşmazlığından kaynaklanan ödemeler gibi transferler içeriye ve dışarıya serbestçe transfer edilebilecektir. Uyuşmazlıklar iyi niyet yoluyla çözümlenecektir. Ancak yazılı bildirimden sonra 6 ay içinde çözümlenemezse, yatırımcı uluslararası tahkime gidebilecek ve tahkim kararı kesin ve bağlayıcı olacaktır.

3 Mart 2005 tarihinde Pretoria'da imzalanan Ticaret ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması uyarınca kurulan Türkiye-Güney Afrika Karma Ekonomik Komisyonunun Birinci Dönem Toplantısı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Sayın Hilmi Güler ve Güney Afrika Ticaret ve Sanayi Bakanının eşbaşkanlıklarında, 31 Mart-2 Nisan 2008 tarihlerinde Pretoria'da gerçekleştirilmiştir.

Öte yandan, Güney Afrika'nın AB ile imzaladığı Ticaret, Kalkınma ve İşbirliği Anlaşması sonrasında, Türkiye'nin AB ile olan Gümrük Birliğinin getirdiği yükümlülükler ve ticari çıkarlarımız çerçevesinde, Güney Afrika'nın da dahil olduğu SACU-Güney Afrika Gümrük Birliği ile ülkemiz arasında bir Serbest Ticaret Anlaşması imzalanması amacıyla müzakerelere başlanması yönündeki girişimlere devam edilmektedir.

Güney Afrika ile Türkiye arasında şu anda yürürlükte olan anlaşmalar şunlardır:

Anlaşma	İmza Tarihi	İmza Yeri	Resmi Gazete Tarih - No
Hava Taşımacılığı Anlaşması	23 Ocak 1998	Pretoria	17.04.2004 - 25436
Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunmasına İlişkin Anlaşma	23 Haziran 2000	Ankara	01.04.2005 - 25773
Turizm Alanında İşbirliği Anlaşması	23 Haziran 2000	Ankara	04.11.2000 - 24220
İstişarelere Dair Protokol	23 Haziran 2000	Ankara	07.09.2000 - 24163
Polis İşbirliği Anlaşması	14 Ekim 2003	Ankara	15.06.2004 - 25493
Kültür, Sanat, Eğitim, Bilim, Teknoloji, Spor, Dinlenme ve Gençlik Alanlarında İşbirliği Anlaşması	14 Ekim 2003	Ankara	22.11.2005 - 26001
Ticaret ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması	3 Mart 2005	Pretoria	31.08.2007 - 26629
Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması	3 Mart 2005	Pretoria	20.11.2006 - 26352
Gümrük İdareleri Arasında İşbirliği ve Karşılıklı İdari Yardımlaşma Anlaşması	3 Mart 2005	Pretoria	14.07.2009 - 27299

İki ülke arasında yapılması beklenen Serbest Ticaret Anlaşması'nın müzakere süreci ise 2000 yılından beri devam etmektedir. Bununla birlikte Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması Aralık 2006 yılında yürürlüğe girmiştir.

Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunmasına ilişkin Anlaşma Türkiye tarafından 2005 yılında onaylanmış olup Güney Afrika'nın tüm uluslararası anlaşmalarını gözden geçirdiğini bildirmesi üzerine henüz yürürlüğe girmemiştir.

Serbest Ticaret Anlaşmasının Önemi:

Dünya Ticaret Örgütü taahhütleri çerçevesinde 1994 yılından itibaren tarifelerini ortalama %20'den %7'ye indirmesine rağmen Güney Afrika birçok sektörde hala korumacı tarife oranlarına sahiptir. Örneğin hazır giyimde %40, dokumada %22, taşıt araçlarında %38 oranında tarife uygulanmaktadır.

AB ile Serbest Ticaret Anlaşması'nın 2000 yılında yürürlüğe girmesi sadece Türk değil, diğer ülke firmalarının da tarife oranlarının fiyat belirlemede önemli pay sahibi olduğu bu ülkede rekabet koşullarını zorlaştırmaktadır. Bu nedenle 2003 yılında ABD ile SACU (South African Customs Union) arasında STA görüşmeleri başlamıştır. Çin, Hindistan ve MERCOSUR ile de görüşmelerin başlaması beklenilmektedir.

DEİK / Türk-Güney Afrika İş Konseyi:

Muhatap Kuruluş: Akredite Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği

Türk Tarafı Başkanı : Tamer Taşkın

Firma ve Unvanı : Petrofer A.Ş., Yönetim Kurulu Başkanı

Karşı Kanat Başkanı: Laurence Saville

Firma ve Unvanı: Johannesburg Ticaret ve Sanayi Odası Başkanı

İş Konseyi kurulduğu tarihten itibaren bazı düzenlemelere evsahipliği yaptı. 1998 yılında Johannesburg Sanayi ve Ticaret Odası Heyeti için yapılan üç günlük program ve Ekim 2003'de G. Afrika Cumhurbaşkanı Yardımcısı Jacop Zuma ve beraberindeki heyet için düzenlenen toplantı bunların başlıcalarıdır. Ayrıca, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın 3-4 Mart 2005'de G. Afrika'ya yaptığı ziyaret sırasında TOBB işbirliğiyle Johannesburg ve Cape Town'da birer toplantı organize edildi, 12 Mayıs 2008'de ise Güney Afrika Cumhuriyeti Ticaret ve Sanayi Bakanı Mandisi Mphahla'nın Türkiye ziyareti vesilesiyle Çalışma Yemeği düzenlendi.

26 Mayıs 2010 tarihinde Türkiye-Güney Afrika İş Forumu kapsamında Güney Afrika Cumhuriyeti Devlet Başkan Yardımcısı Kgalema Motlanthe'nin katılımıyla düzenlenen çalışma yemeğinde TOBB ve DEİK ile Güney Afrika Akredite Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği arasında imzalanan İş Konseyi Kuruluş Anlaşması ile İş Konseyi'nin Güney Afrika ayağı resmen kuruldu.

T.C. Başbakanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın Güney Afrika Cumhuriyeti'ne 3-5 Ekim 2011 tarihlerinde gerçekleştirdiği resmi ziyaret ile eş zamanlı olarak Ekonomi Bakanı Sayın Zafer Çağlayan'ın katılımları ile Ekonomi Bakanlığı koordinasyonunda TOBB organizasyonu ile Dış Ekonomik İlişkiler Kurulu (DEİK) işbirliği ile 3-5 Ekim 2011 tarihlerinde Johannesburg'a ticaret, müteahhitlik ve yatırım heyeti düzenlendi.

TOBB ve DEİK tarafından T.C Ekonomi Bakanı Sayın Zafer Çağlayan ve Güney Afrika Sanayi ve Ticaret Bakanı Sayın Rob Davies'in katılımlarıyla 15 Şubat 2012 tarihinde İstanbul Conrad Otel'de Türkiye-Güney Afrika İş Forumu düzenlendi.

T.C. Ekonomi Bakanı Sn. Zafer Çağlayan, Güney Afrika Cumhuriyeti Ticaret ve Sanayi Bakanı Sn. Rob Davies, DEİK İcra Kurulu Başkanı Sn. Rona Yırcalı ve Güney Afrika Ticaret ve Yatırım Ajansı Operasyonlar Başkanı Sn. Riaan Le Roux'nun katılımlarıyla gerçekleşen açılış oturumunda Güney Afrika ile Türkiye arasındaki ikili ilişkilerin potansiyelin çok altında olduğu, ilişkilerin geliştirilmesi için bir an önce STA imzalanması gerektiği, iki ülke arasında çeşitlendirilmiş bir işbirliği modeli tesis etmenin zorunluluk olduğu, Güney Afrika Cumhuriyeti'nin Afrika kıtasında Türkiye'nin en büyük ekonomik ortağı olmasının istendiğinin altı çizildi.

Açılış oturumunun ardından Türk-Güney Afrika İş Konseyi Başkanı Sn. Tamer Taşkın moderatörlüğünde gerçekleşen Türkiye ve Güney Afrika'da İş Yapma Ortamı ve Yatırım Olanakları Çalıştayı'nda T.C. Başbakanlık Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı Baş Proje Direktörü Sn. Ahmet Cüneyt Selçuk'un Türkiye'de iş ortamı ve fırsatlarına ilişkin sunumunun ardından Güney Afrika Ticaret ve Yatırım Ajansı Operasyonlar Başkanı Sn. Riaan Le Roux Güney Afrika'daki Yatırım Fırsatlarına ilişkin bir sunum gerçekleştirdi. Çalıştay, Arçelik A.Ş. Genel Müdürü Sn. Levent Çakıroğlu'nun Güney Afrika Cumhuriyeti'ndeki yeni yatırımları ve deneyimlerine ilişkin konuşması ile son buldu.

Öğle yemeğinin ardından gerçekleştirilen ikili görüşmelere 27 Güney Afrikalı ve 50 Türk firması katıldı. 16 Şubat 2012'de Güney Afrika heyeti için Kuyumcukent'e tesis ziyareti gerçekleştirildi.

FAYDALI BİLGİLER

Web Adresleri:

Güney Afrika Büyükelçiliği, Ankara http://www.southafrica.org.tr	Güney Afrika Firma Kataloğu http://www.kompass.com
Güney Afrika Hükümeti http://www.gov.za	Güney Afrika Firma Kataloğu http://www.brabys.com
Güney Afrika Hazinesi http://www.treasury.gov.za	Güney Afrika Turizm http://www.southafrica.net
Sanayi ve Ticaret Bakanlığı http://www.thedti.gov.za	Güney Afrika Basın Derneği http://www.sapa.org.za
Dışişleri Bakanlığı http://www.dfa.gov.za	Güney Afrika Fuarlar Birliği http://www.exsa.co.za/
Merkez Bankası http://www.reservebank.co.za	Güney Afrika İhaleleri http://www.ostb.gov.za
Merkezi İstatistik Hizmetleri http://www.statssa.gov.za	Güney Afrika Standartları Ofisi http://www.sabs.co.za
Gelirler Servisi http://www.sars.gov.za	Güney Afrika Savunma Sanayi Rehberi http://www.sadid.co.za
Johannesburg Sanayi ve Ticaret Odası http://www.jcci.co.za	Güney Afrika Üniversiteleri http://www.studysa.co.za
Cape Sanayi ve Ticaret Odası www.capetownchamber.com	NEPAD http://www.nepad.org
Durban Sanayi ve Ticaret Odası http://www.durbanchamber.co.za	Afrika Kalkınma ve İmkanlar Yasası http://www.agoa.gov
Afrikaanse Handelsinstitute (AHI) http://www.ahi.co.za	Güney Afrika Hukukçu ve Hukuk Büroları http://www.attorneys.co.za
Güney Afrika Firma Kataloğu http://www.edx.co.za	Güney Afrika Mevzuatları http://www.policy.org.za

Güney Afrika Cumhuriyeti Ankara Büyükelçiliği

Büyükelçi: Mr. Vika Mazwi Khumalo
Adres: Filistin Caddesi, No:27, 06700, GOP, Ankara
Tel: 0312-405-68-61 / 0312-446-40-56
Fax: 0312-446-64-34
e-mail: general.ankara@foreign.gov.za, general.ankara@dirco.gov.za

T.C. Pretoria Büyükelçiliği

Büyükelçi: Kaan Esener
Adres: 1067 Stanza Bopape Street, 0083, Hatfield, Pretoria / South Africa
Tel: +27-12-342-60-53 / 54 / 55 / 56
Fax: +27-12-342-60-52
e-mail: embassy.pretoria@mfa.gov.tr

T.C. Pretoria Büyükelçiliği Ticaret Müşavirliği

Adres: P.O. Box 56014, Arcadia, 0007, Pretoria, South Africa
Tel: +27-12-342-6051
Faks: +27-12-342-6058
e-mail: pretoria@ekonomi.gov.tr